

§ 1 (se Tillæg A. Sp. 3199), saaledes ændret, § 2 samt *Lovforslagets Overgang til tredje Behandling* vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Forslag til Lov angaaende den nærmere Anvendelse af det metriske System i Handel med Ædelstene og vægte Perler.

(Lovforslaget, som vedtaget af Folketinget, findes i Tillæg C. Sp. 99).

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslaget i dets Helhed sattes til Forhandling.

Tvede: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget vedtages, som det nu foreligger fra Folketinget.

Da ingen i øvrigt begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 42 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsidiets.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Oprettelse af Husmandsbrug af 30. April 1909.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 101).

Sagen sattes under Forhandling.

H. J. Nielsen: Jeg antager ikke, at Behandlingen af dette Lovforslag vil behøve at lægge overordentlig meget Beslag paa dette Tings Tid, idet det er saa let overskueligt og kort, og der er saa lidt at sætte sig ind i. Jeg skal med nogle faa Ord anbefale det. Jeg kan med det samme sige, at jeg mener, at dette Lovforslag egentlig er saa kort, at det ikke forekommer mig at behøve at gøres til Genstand for Udvalgsbehandling. Det kommer jo nede fra Folketinget og er der blevet vedtaget, saa vidt jeg ved, enstem-

ligt. Det gaar ud paa, at der næste Aar skal bevilges 1 Million mere til Oprettelse af Husmandsbrug end bestemt ved Loven, som den blev vedtagen, sidste Gang vi havde den til Behandling. At man foreslaar dette Tillæg af 1 Million, har selvfølgelig sine bestemte Grunde. Jeg skal ikke trætte Tinget med en længere Udvikling deraf, saa meget mindre som jeg maa bede om Tingets Overbærenhed med Hensyn til min Motivering af det, da jeg ikke befinder mig ganske vel.

I Særdeleshed er Lovforslaget jo begrundet i, at saaledes som Loven har virket i de foregaaende Aar, har det vist sig, at der tidligere har været rigeligt med Penge, saa at ingen eller saa godt som ingen Husmand, som har været kvalificeret, har maattet ansøge uden at kunne faa Laan. Dette har ganske naturligt bevirket, at der hos de Landarbejdere, der ansøge om Laan til Oprettelse af Husmandsbrug, har udviklet sig den Tanke, at der var Fred og ingen Fare, man kunde let faa dette Laan, naar man ansøgte derom. Man kunde selvfølgelig sige, at det havde ingen som helst Ret til at gaa ud fra, og det indrømmer jeg fuldt ud. Lad mig straks paa dette Tidspunkt sige, at jeg tror heller ikke, som det er sagt nede i Folketinget — hvad jeg for øvrigt ikke skal komme ind paa, men denne Tanke vil vel nok komme frem —, at Kommissionerne, som afgøre, hvorvidt Andragerne skulle have Statslaan eller ej, have været inde paa den Vej at stille i Udsigt, at der var ingen Fare ved at begynde at bygge, før Ansøgningen var endelig bevilget. Det foreliggende Forhold er kommet ganske af sig selv, fordi der har været Penge nok tidligere. Det første Femaar var der endogsaa mange flere Penge, end der behøvedes. Det næste Femaar var der neppe saa mange, men der er vist ingen af Ansøgerne, der havde tænkt sig Muligheden af, at der skulde blive en saa knap Tid paa Penge, som der viste sig at være nu i det sidste Aar. Følgen deraf har, saa vidt jeg har kunnet forstaa, været — jeg maa dog her indskyde den Bemærkning, at jeg er selv Medlem af en saadan Kommission, og de Bemærkninger, jeg her gør, gælder ikke det Amt, hvor jeg er Kommissionsmedlem —, at en Del af Husmændene er kommen i en noget uheldig Stilling, idet de dels synes at have inddladt sig paa Forhandling om Køb af Huslodder, dels maaske endogsaa kunne være gaaede saa vidt, at de have begyndt at bygge. Noget saadant er ikke utænkeligt. Det er i alt Fald fremført fra